

[Aksel Larsen.]

September, og hvem der nægtedes Valgret med den formalistiske Begrundelse, at han ikke havde Flytteattest fra Aalborg, hvorfra Politiet fjernede ham i 1941, og at han ikke inden Udgangen af August Maaned havde klaget over, at han ikke stod paa Valglisten i Eskildstrup Kommune paa Falster. I August Maaned laa han dødssyg i Berlin, men man tog ikke Hensyn til det, han kunde ikke faa Valgret. Det var det groveste Tilfælde. Der er mange andre. Det glæder mig, at man nu muliggør det for dem, der har været i Koncentrationslejr eller under Jorden eller i Udlandet, men alle har været Deltagere i eller Ofre for Danmarks Frihedskamp, at de kan komme til at stemme ved Kommunevalgene til Foraaret. Jeg forstaar det saaledes, at man har tænkt sig at give Kontorerne for særlige Anliggender et Ekstraarbejde med Hensyn til at opklare, hvem der kan falde ind under disse Bestemmelser. Jeg ved ikke, om der virkelig ikke findes anden Udvej end at give disse Kontorer Ekstraarbejde foruden alt det Arbejde, de har i Forvejen, men jeg kunde i øvrigt anse det for praktisk, om Regeringen snarest lavede, om jeg saa maa sige et Centralkartotek over den Kategori af Mennesker, det her drejer sig om, saa man i alle de Forhold, hvor det har Betydning at faa Oplysning, har let ved at faa den. Jeg siger det ikke alene af Hensyn til kommende Lovforslag, men ogsaa af rent praktiske Grunde. For det er saaledes, at saa snart man skal foretage sig noget, hvor det er nødvendigt at dokumentere, at man har været med i Frihedskampen, været i Fængsel paa Grund af sin Deltagelse i den eller foretaget Emigration, skal man skaffe Vitterlighedsvidner og Attester fra forskellige Sider for at gøre sine Paastande troværdige. Det er ganske urimeligt, det maatte være muligt at skaffe sig en let tilgængelig Fortegnelse over de Personer, det drejede sig om.

Det er ogsaa med Tilfredshed, vi bemærker Bestemmelserne i Regeringsforslaget om, at der skal afholdes Magistratsvalg i København efter det kommunale Valg. Noget andet vilde naturligvis være fuldkommen urimeligt, men vi er som sagt glade for, at det staar i Regeringsforslaget. Vi forstaar derimod ikke Grunden til den Flothed med Kommunens Penge, som den højtærede Indenrigsminister gør sig til Talsmand for, naar han foreslaar, at hvis der skulde være Borgmestre og Raadmænd i København, som ikke blev genvalgt i April Maaned 1946, skal de paa Ventepenge i

Højde med deres Løn indtil 1951. Man begrunder det med Hensynet til de paagældende, som blev valgt i 1943 og regnede med, at de skulde sidde i denne Stilling, i hvert Fald til 1951, og saa siger man, at man kan ikke træde deres personlige Interesser for nær, man er nødt til at give dem Ret til disse Ventepenge. Jeg synes ikke, det er nogen god Begrundelse. De paagældende er valgt ved et grundlovsstridigt Valg — de ved det, Borgmestre og Raadmænd — i Strid med Danmarks Riges Grundlov, og der kan ikke af denne deres forfatningsstridige Stilling følge en Forpligtelse for det offentlige til at betale fuld Løn til 1951, hvis de ikke skulde blive genvalgt i April Maaned 1946. Vil man gaa helt strengt til Værks, kunde man hævde, at de har faaet Løn med Urette i de tre Aar, der er gaaet. Vi skal naturligvis ikke gaa saa vidt at stille noget Forslag i den Retning, men vi kan ikke se nogen Rimelighed i, at man vil optræde saa large med offentlige Midler i dette Forhold.

For saa vidt kan vi altsaa tilslutte os Regeringsforslaget og stemme for det. Vi finder paa den anden Side, at det ikke er vidtgaaende nok. Vi finder, at naar man nu skrider til Gennemførelse af en Lov om ekstraordinær Afholdelse af Kommunevalg og i denne Forbindelse gennemfører visse Ændringer i Valgloven, burde man benytte Lejligheden til at gennemføre andre Ændringer end dem, Regeringen har foreslaaet. Jeg har allerede i min Ordførertale under Finanslovdebatten givet Udtryk for dette og sagt, at hvis Regeringen forsømte at komme med saadanne Ændringsforslag til den kommunale Valglov, saa var vi villige til at udarbejde dem, hvis det ikke skete fra anden Side. Det er sket fra anden Side, og vi kan i et og alt tilslutte os det Lovforslag, der er forelagt af Socialdemokratiet, og som det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen har anbefalet fra denne Talerstol.

Det er naturligvis rigtigt, at dengang Socialdemokratiet sammen med de Radikale havde Magten, kunde man have gennemført en hel Del af det, man her foreslaar; maaske det altsammen — jeg kan ikke fuldstændig dømme om, hvorledes det radikale Parti dengang vilde have stillet sig, hvis Socialdemokratiet havde ønsket saadanne Valglovsændringer gennemført. Men uanset om man dengang har forsømt sin Besøgelsestid, er der ingen Grund til ikke at forsøge at faa de nævnte Reformers gennemførelse nu. Der bliver anført de sædvanlige Indvendinger mod Lempelse af Opholds- og Skattebetalingsbestemmelserne, som vi har hørt